

Kammarrätten

RÄTTSFALL

Fråga huruvida förening vore att anse såsom öppen eller ej

Enligt stadgarna för en ekonomisk förening u. p. a. hade densamma till ändamål att främja medlemmarnas ekonomiska intressen genom att anskaffa och tillhandahålla åt sina medlemmar för biltrafik avsedda förbrukningsartiklar ävensom att, i den mån det kunde visa sig ligga i föreningens intresse, försälja dyl. förnödenheter jämväl till andra än föreningsmedlemmar. Vidare gällde enligt föreningens stadgar att till medlemmar kunde antagas droskägare i en viss närmare angiven stad med omnejd; ansökan om inträde skulle ingivas till styrelsen, som ägde att pröva frågan om medlems antagande.

Föreningen avgav år 1952 självdeklaration i vederbörlig ordning. Enligt därvid fogad balansräkning per den 31 dec. 1951 hade föreningen under året till sina medlemmar utbetalt återbäring med 12.735 kr., vilket belopp vederbörande TN emellertid upptog till beskattning; tillika eftertaxerade TN föreningen för 1951 för återbäring med ett belopp av 9.362 kr.

Med förmålan att föreningen vore öppen och i sina angelägenheter tillämpade lika rösträtt, varigenom den vore av kooperativ karaktär och sålunda ägde rätt åtnjuta avdrag för till medlemmarna utbe-

tald återbäring, yrkade föreningen i besvär hos vederbörande PN undanröjande av TN:s beslut och hemställde att taxeringarna i stället måtte fastställas i enlighet med de av föreningen åren 1951 och 1952 avlämnade självdeklarationerna. Tillika anfördes från föreningens sida bl. a. följande. Sedan föreningens start hade fyra nya medlemmar intagits. Däremot hade en ansökan om inträde i föreningen avslagits med hänsyn till att sökanden vore ett dödsbo och det icke varit utrett vem som skulle erhålla ifrågavarande drosktillstånd. Den, som sedermera erhållit tillståndet, vore numera intagen i föreningen. Några andra ansökningar hade emellertid icke avslagits. Den omständigheten att styrelsen enligt stadgarna ägde rätt att pröva inträdesansökningar kunde icke betaga föreningen dess egenskap av öppen. Vidare ägde varje medlem enligt stadgarna en röst, varigenom tillämpades lika rösträtt. Föreningens återbäring till sina medlemmar hade alltid baserats på medlemmarnas inköp och vore återbäringen olika för resp. medlem. Någon återbäring till andra kunder än medlemmar hade inte skett på grund därav att större delen av försäljningen till andra än dessa ägt rum till kunder hos ett visst namngivet företag mot företeende av kreditkort. Det gällde

härutinnan alltså icke försäljning i vanlig mening utan en ren förmedlingsaffär och föreningens förtjänst vore sålunda att betrakta som provision från företaget ifråga, vilket självt svarade för ev. rabatter till ifrågavarande kunder. En mindre del av försäljningen hade skett till strökunder, som kunde vara fördelade över hela landet och således icke vore bosatta inom föreningens verksamhetsområde.

I förklaring över besvären yttrade vederbörande TO i huvudsak följande. Det torde förhålla sig så att inga andra droskägare normalt anlidade föreningen än dess medlemmar. Försäljningen till medlemmarna — inalles elva — hade under beskattningsåret 1951 utgjort 61.245 kr., medan hela varuomsättningen för föreningen uppgått till 276.000 kr. Härav framginge att verksamheten icke vore av verkligt kooperativ karaktär. Även om föreningen skulle anses vara öppen kunde avdrag för återbäring icke medgivas i vidare mån än vad anginge återbäring, som härrörde från den kooperativa delen av verksamheten.

Sedan inom länsstyrelsen utredning rörande föreningen ägt rum, vilken utredning bl. a. gav vid handen att därest den till medlemmarna under år 1951 utgående återbäringen hade bestämts efter deras egna inköp, skulle densamma ha utgjort allenast 2.826 kr samt att villkoret för en medlems inträde i föreningen vore att han tecknade fyra andelar à 100 kr. per st., hemställde vederbörande TI under hänvisning till innehållet i utredningen att taxering för 1952 måtte ske i enlighet med TN:s beslut. Beträffande den föreningen årgångna eftertaxeringen funne emellertid TI det tveksamt, huruvida de formella förutsättningarna för eftertaxering föreläge.

Genom beslut den 30 dec. 1952 avslog

PN besvären i vad de avsåge 1952 års taxering, varemot eftertaxeringen undanröjdes.

Hos KR anförde föreningen härefter besvär under yrkande om avdrag för återbäringen, ehuru sådan utbetalas endast till föreningens medlemmar. Därvid påpekades bl. a. följande. Föreningens samtliga medlemmar hade uppdrag inom föreningen med merkantilt arbete, bokföring, korrespondens, styrelseuppdrag etc., för vilka uppdrag vederbörandes arvode vore relativt ringa. Om föreningen i stället hade anställt särskild personal för nämnda arbetsuppgifter, skulle kostnaderna härför blivit väsentliga med påföljd att såväl vinsten som återbäringen blivit lägre. Då den maskinella utrustningen, som vore avsedd för föreningens affärsverksamhet, icke tillhörde föreningen utan ovannämnda företag, hade föreningens ekonomiska ställning icke kunnat konsolideras genom inventarienedskrivningar. Rörande frågan om intagande av nya medlemmar i föreningen förhölle det sig så, att föreningen vore att betrakta som ett komplement till den droskbilrörelse, som medlemmarna bedreve, därigenom att dessa behövde köpa bensin, och andra bilförnödenheter ävensom njuta service dygnet runt; föreningen vore sålunda i princip öppen för inträde för droskbilägare inom den ifrågavarande staden med omnejd. En del av droskbilägarna därstädes vore emellertid anslutna till ett annat kooperativt företag inom samma bransch.

I förklaringar över besvären avstyrkte såväl TO som TI bifall.

I avgivna påminnelser åberopade föreningen bl. a. R. Å. 1930 ref. 14 (kooperativ förening hade vid beräkning av sin visst år skattepliktiga inkomst av den

Prövningsnämnden

STOCKHOLMS STAD

Akkumulerad inkomst.

En person exploaterade av honom gjorda uppfinningar genom ett kommanditbolag. Anhållan om inkomstens fördelning enligt reglerna för ackumulerad inkomst avslogs av PN, enär inkomst från kommanditbolag utgör inkomst av rörelse och lagen om ackumulerad inkomst icke gäller dylik inkomst.

Skattepliktig inkomst.

En person bildade tillsammans med tre andra personer ett handelsbolag. Efter något år utträdde han ur bolaget och erhöi då ett belopp, som i brist på utredning TN upptog till visst belopp, vilket beskattades som realisationsvinst. PN an-

såg emellertid, att andelen i handelsbolaget icke förvärvats genom ett med köp eller byte jämförligt fång och nedsatte taxeringen.

MALMÖHUS LÄN

Nyuppsättning

Klgdn hade under beskattningsåret inköpt en halmrivare, varvid som dellikvid lämnats en äldre självbindare. I sin dekl. yrkade han avdrag för inköpet — dock utan att göra gällande att halmrivaren skulle ha ersatt självbindaren. Sedan TN vägrat avdraget, åberopade klgdn emellertid i stället i sina besvär hos PN, att halmrivaren i viss mån utgjorde en ersättning för nötkreatursbesättningen, vilken under beskattningsåret hade sålts. Djuren hade nämligen förut tuggat halmen, varigenom

kooperativa verksamheten erhållit avdrag för utdelning av nästföregående års vinst, som beslutats skola äga rum i förhållande till under s. å. gjorda inköp hos föreningen utan hinder därav att utdelningen . . . jämlikt föreningens stadgar och beslut vid föreningssammanträde skulle tillkomma allenast medlemmar av föreningen och icke dess kunder; föreningen ansågs vara öppen, ehuru det skulle ankomma på sty-

relsen att bifalla eller avslå ansökan om inträde, enär i målet upplysts, att ingen inträdesansökan avslagits).

Genom utslag den 20 jan. 1954 fann K. R., då med avseende å vad i målet förekommit föreningen finge anses berättigad till avdrag för återbäring med det av TN tillagda beloppet, skäligt nedsätta de överklagade taxeringarna med motsvarande belopp.